

Vstup

1. Ko - lik sva-tých zdo-bí ne - be, to - lik přá-tel jde nám vstříc,

ve-lkých, ma - lých, be - ze - jme-nných pří - mlu-vců a pro - se - bnic.

Vše - chny k je - di - né - mu cí - li tá - hne z kří - že Bo - ží Syn,

a - by - chom jej z tě - le - sni - li ka - ždý po - dle vla-stních sil.

Před evangeliem

2. V mnohých duších zrno slova
padlo v půdu úrodnou,
dozrálo do květů, plodů
v sklizeň mnohonásobnou.
Kéž tvé slovo zde a nyní
Boží setbou stane se,
ať náš úhor v pole změní
k slávě tvé, nám ke spáse.

Obětní průvod

3. Ze všech věků, ze všech zemí
veliký je zástup těch,
kteří, Kristem uchvácení,
jeho láskou vzňali svět.
Slabí jsme a plní viny,
ty nás, Pane, pozvedni,
z kamenů si probud' syny,
živé dary obětní.

Přijímání

4. Jako strom u vodních proudů
vkořeněný v živnou zem,
šťastný, požehnaný člověk
věrný Pánu v srdci svém.
Z vláhy dobra, lásky, pravdy,
které v tobě přijímám,
rostli světci, sloupy víry;
dej ať stejný úděl mám.

5. V tomto chlebě život Boží
lidskou slabost přemáhá,
v něm je síla vyznavačů,
mučedníků odvaha.
Dávej nám ten chléb, náš Pane,
nasyť zástup hladových,
na přímluvu všech svých svatých
rozmnož počet svědků svých.

Závěr

6. Mohli jiní, mohly jiné,
na každého čeká Pán;
stopy svatých září světem,
také já jsem povolán.
Ten, kdo hoří, zapaluje,
svítí, hřeje, mění svět.
Pro tebe a tebou, Kriste,
dej i nám se rozhořet.